

I acabe amb això, em vaig reunir amb el senyor ministre, amb l'actual, i una de les principals reivindicacions ¿sap quina va ser?, la mateixa, la mateixa que li vaig fer al ministre anterior. ¿Sap la diferència? Que no només em va escoltar sinó que em va dir que ens els pressupostos n'hi hauria eixa reivindicació.

Gràcies. (Aplaudiments)

Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, sobre la política general del Consell en matèria de cultura amb relació als canvis i els projectes per al Palau de les Arts i per a l'Institut Valencià de Cultura, que formula la diputada Llum Quiñorero Hernández, del Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 107.338, BOC 290)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller, per a esta resposta.

Senyories, continuem amb el següent punt de l'ordre del dia, el número 8, que formula la il·lustre diputada Llum Quiñorero, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, sobre la política general del Consell en matèria de cultura en relació als canvis i els projectes per al Palau de les Arts i per a l'Institut Valencià de Cultura.

La senyora Quiñorero Hernández:

Bona vesprada.

Bona vesprada, conseller.

Iniciamos la legislatura bajo mínimos en todas las esferas, también y desde luego en materia de cultura. Levantar desde la precariedad y el abandono y el desprestigio un nuevo proyecto cultural para nuestro país no es, no ha sido, no sigue siendo una tarea sencilla.

Fes Cultura se propuso ser un motor industrial, fuente de recuperación e innovación económica y de mejora de la competitividad. En ello estamos. Pero para cumplir el plan estratégico esbozado se necesitan más mimbres de los que se dispone, de los que se disponía, más estructura, más presupuesto, los mejores gestores y tiempo. Hemos cumplido.

Hablemos de Culturarts, de su transformación en el Institut Valencià de Cultura, ese intento de deshacer el enredo doblemente enredado en tiempos del Partido Popular que hay que volver a crear porque con cambiarle el nombre resulta insuficiente. (Soroll de papers)

Hablemos de los resultados y evaluemos los pasos que hemos dado.

En abril de 2016 se anunciaba la creación del Institut Valencià de Cultura con tres subdirecciones artísticas: una, teatro, danza y circo; segunda, música y cultura popular;

tercera, cinematografía y audiovisual, y se establecían además sedes en Alicante y Castellón. Pero no es hasta el 2018 que el Institut Valencià de Cultura gana carta de naturaleza a través de las disposiciones finales en la ley del IVAM, en la Ley 1/2018, del 9 de febrero, de La Generalitat, reguladora del Institut Valencià d'Art Modern.

La entidad de derecho público –dice la ley–, Culturarts, Generalitat, pasa a denominarse Institut Valencià de Cultura conservando su naturaleza de entidad de derecho público y, consiguientemente, su personalidad jurídica, patrimonio, etcétera, etcétera.

En 2013, según la Ley 1/2013, de medidas de reestructuración y racionalización del sector público empresarial y fundacional de La Generalitat, el Partit Popular sacó el machete y convirtió Teatres de La Generalitat en Culturarts, se cargó al Instituto Valenciano de la Música, entidad de derecho público creada a partir de la Ley 2/1998, del 12 de mayo, eliminó también el Instituto Valenciano de Audiovisual y Cinematografía, el IVAC, y desapareció el Instituto Valenciano de Conservación y Restauración de Bienes Culturales. Todo quedaba así en un apaño bajo el paraguas de la nueva entidad denominada Culturarts, incluido el proyecto cultural de Castellón y la fundación Palau de les Arts.

Aquel 2013 fue un año difícil para el Partido Popular que comenzaba a hundirse sin sus expectativas electorales y en un mar de noticias que señalaban sus horribles dolencias, comenzó el ERE y los recortes entraron de lleno también en el personal de Culturarts que para eso se había creado. Casi sesenta personas quedaron fuera, despedidas, algunas de ellas despedidas a pesar de tener plaza por oposición.

Algunos casos, como el del Ivacor, aún traen cola porque su exdirectora, Carmen Pérez, y Gemma Contreras, que es la actual subdirectora, están siendo investigadas por las presuntas irregularidades con la restauración de obras privadas, se habla de 12 libros –están en los diarios– antiguos, restaurados –parece– a precio de saldo, según la propia denuncia, un trabajo que debería haber costado 100 y costó 10 y el cliente era, precisamente, Luis Carauna, el auditor del ERE de Culturarts.

Me preocupa que no estemos siendo diligentes en la aplicación de las buenas prácticas, conseller. Ya le dije esto mismo hace unos meses –insisto ahora–, tenemos un compromiso con nuestro programa de gobierno, ¿se ha seleccionado a los responsables de las subdirecciones artísticas que anunciaba Abel Guarinos aplicando el código de buenas prácticas?

Vuelvo al pasado porque a veces es necesario para entender el presente y poder encontrar el hilo, el nudo, el enredo y entender la situación para definir así las nuevas soluciones.

Vuelvo, entonces, al ERE que diezmó a Teatres de La Generalitat, hablo del coro, de aquellos cantantes que se quedaron fuera, quienes estaban en excedencia, más de tres que estaban también en activo, un total de ocho, víctimas de aquel ERE, el del Coro de La Generalitat; Ivacor, casualidad, salió casi ilesa de aquella merma de plantilla; no le pasó igual al Institut de la Música, por ejemplo, que desaparecieron quienes con escasa plantilla se ocupaban de muchas tareas, también de la catalogación de los fondos musicales de la biblioteca valenciana.

Lo decía Abel Guarinos en 2016, quería enterrar la marca Culturarts porque –decía– recuerda malos tiempos, recortes, menosprecio de las instituciones artísticas; pero hay que ir más allá, hay que cambiar el nombre pero hay que cambiar el estilo, las formas, porque el desatino del ERE, el menosprecio a las plantillas, testigos y víctimas de la mala fe y del despilfarro creó desconfianza en las propias estructuras y en quienes se sintieron abandonados y maltratados.

Hay en el Institut Valencià de Cultura una plantilla que ronda las 265 personas, un entramado valiosísimo de gente con experiencia que ama lo que hace y que necesita comprobar a fondo los cambios del rumbo, contar con garantías y con proyectos que inicien, que incentiven su tarea.

Para recuperar las estructuras necesarias de nuestra arquitectura institucional en materia de música, teatro, de cine, de circo, de danza, se necesita también una adecuada política de personal, de cuidado exquisito de los profesionales que han resistido y sacan adelante las producciones de taquilla, los conciertos, los técnicos, los documentalistas, la gente de administración.

¿Cómo se plantea la *conselleria* sostener las tareas que impone un presupuesto que se amplía en 4.500.000? Y es una buena noticia. Pero algo semejante ocurre con el consorcio de museos, más presupuesto, más tarea pero una escasa plantilla para afrontarlo.

Toca girar la mirada hacia Les Arts, hemos pasado la legislatura con la dirección atascada, tal vez demasiada lentitud en buscar soluciones a una muerte anunciada. La salida del anterior director artístico, Livermore, al final, a penas en julio de este año se concluyó el proceso de selección que recayó en el asturiano Jesús Iglesias Noriega.

Les Arts es un contenedor majestuoso y su proyecto artístico es de gran calado económico y artístico, ha salido muy caro al erario público, un precio desproporcionado que hemos tenido que pagar. Cuidar su dirección económica y artística es una tarea de primera línea para rentabilizar una inversión que fue en gran medida faraónica, y ahora, es verdad, sufrimos también el agravio comparativo frente al Teatro Real, al Liceo, que reciben ambos más de 7 millones de aportación de los presupuestos del estado frente a los escasos 600.000 euros que constan en nuestros presupuestos para este año.

Tenemos ya nuevo director artístico, aunque no se ha incorporado todavía. Tenemos ya proyecto: ensanchar el repertorio lírico, programaciones, temáticas, ampliación de nuevos públicos, danza contemporánea, zarzuela, introducción de nuevas tecnologías. Estamos a seis meses del fin de la legislatura.

Les Arts –no sé, creo que he sumado mal, pero más o menos–, Les Arts se lleva una buena parte del presupuesto de cultura, 16 millones, debe ser un instrumento de atracción cultural y un espacio de producción y proyección del talento artístico por nuestro territorio y a nivel internacional. Durante décadas se ha dilapidado el presupuesto.

Toca ahora, señoría, *conseller*, toca el arrebató. (*Soroll de papers*)

Seguimos más tarde.

Gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora Quiñonero.

Per a respondre a la interpel·lació té la paraula l'honorable conseller d'educació, cultura i esports (*veus*), i investigació (*rialles*), ja ho he dit, i esports, una altra vegada, esports, per a contentar a la senyora diputada.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada, per la seua aportació, per la seua reflexió que compartisc, com no pot ser d'una altra manera, en els seus eixos principals; de fet, és el que ens hem marcat com a govern del botànic, els eixos de contribuir al ressorgiment de la indústria cultural i el teixit cultural valencià. Són importantíssims el dos instruments que vosté ha esmentat, tant Les Arts com l'Institut Valencià de Cultura.

Precisament, per augmentar també el consum cultural de la ciutadania, hem de continuar fomentant cada vegada més la creació artística per a acompanyar els nostres creadors i creadores, donant suport i contribuint a visibilitzar-los i millorar la seua i la nostra identitat col·lectiva, i hem d'incrementar els drets culturals de la ciutadania.

I precisament per això cal continuar amb la territorialització de la programació, el diàleg, la col·laboració amb entitats locals i institucions culturals de tot el país.

Precisament per això el que estem fent és eixe gir, eixe treball que s'està fent des que vam arribar des del primer dia al govern del botànic, amb eixe pla Fes Cultura –que vosté ha esmentat– i que comença a tindre resultats. I, per això, m'agradaria també anar compartint amb vosté diferents resultats.

Resulta que l'increment del consum cultural al nostre territori, al País Valencià, és d'un 8,7% mentre que a la esta de l'estat és d'un 2,6%. Per tant, estem creixent molt de dalt de la mitjana espanyola i també estem augmentant per exemple un 23% els espectadors teatrals, precisament gràcies a algunes de les polítiques que es desenvolupen des de l'Institut Valencià de Cultura.

Hem augmentat, també, un 57% el pressupost des que hem arribat al govern, per tant allò de «hermana pobre de la conselleria», ¡de eso nada!, ha subido y más de un 57%, el que implica ni més ni menys que és molt més que la resta d'àmbits de la conselleria, especialment educació. I especialment veníem del no-res –vosté ho ha dit també–, veníem d'estar més baixos que ningú, comencem a estar ja en la mitjana de l'estat i volem anar més enllà, hem de seguir, hem de seguir tirant endavant, però de *hermana pobre*, ¡nada de nada!, ¿no?

Hem modificat les estructures de gestió, i ahí hem de continuar insistint, ahí hem de continuar insistint, compartisc amb

vosté que hem de continuar aprofundint en els estructures canviant el model de gestió també, i en això també hem fet alguns passos; de fet, sí que hem escollit els responsables de les institucions culturals que vosté ha esmentat pel codi ètic de bones pràctiques, també les direccions adjuntes –quan m’ho preguntava–, també les direccions adjuntes han estat pel codi ètic de bones pràctiques posant en mans la cultura d’aquells que són experts i per comissions que les han triades, que estan formades també per experts i membres de la societat civil, amb total transparència i amb un gran resultat, perquè així ha sigut que hem tingut grans persones al capdavant com les tenim.

Passe a definir, també, el Palau de les Arts, que és el que estem fent. Els objectius són molt clars, ho hem dit en diverses ocasions, és consolidar l’excel·lència també i la qualitat operística de Les Arts; fomentar la seua obertura, la seua obertura, l’obertura d’eixe espai magnífic però que ha d’estar arrelat al territori valencià, no es pot quedar només tancat per a una determinada gent, ha d’arribar al conjunt de la ciutadania.

Tots els valencians i les valencianes estem invertim molts recursos, i precisament per això volem que s’amplie encara més i volem promoure també el mecenatge i altres fons de finançament com són altres institucions –com vosté ha esmentat també–, per exemple el ministeri. I li dic per exemple que el ministre vindrà, vindrà en breu perquè entra al patronat gràcies al canvi d’estructura de patronat que hem fet i gràcies a la bona gestió que estem fent des que hem arribat al govern per a poder sanejar no només allò que en el passat es va fer de forma totalment exagerada i en ocasions –presumptament– també fraudulenta sinó que, a més a més, estem recuperant el crèdit de les institucions a nivell estatal i a nivell internacional.

Un patronat –com li deia– que hem modificat i que està participat i presidit per la societat civil, que garanteix l’obertura de Les Arts i que esponja molt més les decisions i les fa de forma molt més col·lectiva, relatives al conjunt de la fundació, una direcció artística –que vosté ha esmentat– que ha estat escollida també per un concurs públic a nivell internacional amb una comissió formada, entre altres, per la directora artística del Liceu, el director artístic del Teatro Real de Madrid, o una catedràtica del Conservatori Superior de Música. És un gran projecte que es presenta i que, a més a més, té l’aval també de grans noms internacionals com també el mestre Plácido Domingo.

En eixe nou marc, l’element diferenciador que té precisament Les Arts és en la seua plantilla, els seus treballadors i treballadores, i els instruments principals que disposem com el Cor de La Generalitat depenent de l’Institut Valencià de Cultura, a qui li hem assegurat la seua continuïtat i el seu treball –vullc dir–, també per les preguntes que feia, és un magnífic cor; igual que és la magnífica orquestra que tenim de La Generalitat, per això volem continuar millorant les seues condicions i volem que cada dia més pugui anar ampliant els seus llocs de treball.

Hem ampliat la programació de Les Arts a tots els espais de Les Arts, volem que n’hi haja més programació, de jazz –com deia vosté–, de músiques contemporànies i de músiques del món; volem potenciar la innovació i l’intercanvi; i també la democratització de l’accés, volem que Les Arts isca al carrer.

I ahí estem treballant, per exemple, amb un programa que s’anomena Les Arts Volant, que arriba a espais on mai havia arribat fins ara l’òpera, arribant també a millorar la transformació social a través de l’òpera.

Amb esta finalitat augmentem el finançament i, amb eixa bona gestió, el ministeri entra i, a més a més, entra a formar part del patronat també, ens ha dit, millorant la quantitat econòmica que estava donant fins ara.

L’Institut Valencià de Cultura, com li deia, també és el principal instrument per a arribar als sectors, per a democratitzar l’accés, però enfortir també el sector industrial valencià de la cultura i, en eixe sentit, són 12,4 milions d’euros més del que destinava el govern anterior.

A què han anat a parar eixos 12,4 milions d’euros més? Doncs, mire, a millorar les produccions pròpies. Per exemple, hem passat de dos produccions pròpies l’any 2015, a més de nou que estan previstes en el 2019: de dos a nou. Això implica, per exemple, la contractació de 74 professionals del món de les arts escèniques amb unes condicions de treball molt millors de les que s’estaven pagant quan vam arribar al govern, perquè hem signat un conveni laboral de les arts escèniques que no existia i que hem estat propiciant, que estem aplicant, que estem pagant per damunt del que paguen les sales privades i que, a més a més, contractem molts més professionals perquè puguen viure bé també del món de les arts escèniques i que, per fi, puguem teixir cada vegada més un sector cultural, augmentant les coproduccions.

De fet, hem fet coproduccions arreu del territori i amb empreses de tot el territori i hem triplicat les ajudes al sector cultural, les hem triplicades, les ajudes, per exemple, a la producció i programació d’arts escèniques. S’han triplicat. Estem en 3,4 milions d’euros. Evidentment que hem de seguir avançant però és que estem donant suport a la creació privada també, no només a la programació pròpia o a la producció pròpia.

I, en eixe sentit, també estem ajudant a la programació de teatres, d’espais culturals d’arreu del país via Institut Valencià de Cultura, triplicant també les ajudes de la música o decidint i definint quines són les fires estratègiques del sector cultural, perquè el sector cultural pugui anar teixint-se més, com deia; a més, que pugui anar cap enfora, internacionalitzar-se sense deslocalitzar els llocs de treball, és a dir, creant els llocs de treball ací i que siguen cada dia més sostenibles.

I eixes fires estratègiques estan també en el pressupost amb convenis per a poder fer-les possible i, a més a més, hem creat també els premis perquè puguen visibilitzar-se els diferents sectors per al conjunt de la ciutadania. És evident que veníem del no-res; és evident que necessitem pujar l’autoestima del mateix sector, que és un sector de grandíssima qualitat, que té uns grandíssims professionals, però que és evident que no ha estat suficientment acompanyat per la societat valenciana, sobretot per les administracions, i volem que tota la societat, no només l’administració, els pugui reconèixer el seu treball, els conega i els reconega.

Precisament per això anem a seguir amb el full de ruta que ens vam marcar des de l’inici, que té bons resultats, que va tan ràpid com es pot anar, evidentment, però que entre altres qüestions

ha significat una pujada del 57% del pressupost per a un resultat, entre d'altres, els que li he pogut dir en els huit minutets que tenia i que ara després en compartiré alguns més.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Camen Martínez Ramírez*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Marzá.

Senyora Quiñonero, per a rèplica de quatre minuts.

La senyora Quiñonero Hernández:

Señor *conseller*, creo que vamos por buen camino pero falta mucho, y vamos muy lentos.

Los presupuestos, que ya sé que han aumentado y que eso es, bueno, que vamos cumpliendo nuestras expectativas respecto a eso, pero necesitamos tener debajo una estructura en condiciones que pueda defender ese proyecto y adelantar esas propuestas estratégicas.

Pero veo que el Institut Valencià de Cultura, bueno, lo veo en el propio presupuesto en el que el Institut Valencià de Cultura desarrolla escasamente sus líneas de actuación, la problemática sobre la que se actúa, los objetivos. Está escasamente desarrollado. Yo creo que eso no es casualidad. Hay un presupuesto y hay una cantidad de millones de euros que han aumentado y eso queda reflejado, pero veo que el Institut Valencià de Cultura no aterriza lo que Fes Cultura ha esbozado. Y lo tiene que aterrizar, como si de dos planteamientos en paralelo se tratara. No vale con programar, no vale con poner en marcha iniciativas. Hay que construir una estructura que sustente eso. Y recolocar las piezas, las instituciones, vincular las unidades artísticas, unas a otras, en función de los objetivos y de las estrategias.

¿No sería buena idea que el coro de La Generalitat, por ejemplo, pasara a depender de Les Arts, como lo hace la propia orquesta? Es una idea.

El Institut Valencià de Cultura afronta la crisis heredada y debe desafiar la gestión del ordenamiento del sector público y la elaboración de la relación de puestos de trabajo. Doscientas sesenta y cinco personas están pendientes de esa relación y, en algunos casos, parece que no están contempladas ciertas plazas ocupadas desde hace doce años en algún caso: técnicas, programadores, taquilleras... Hay quienes cobran, desde hace años, salarios por debajo del convenio. Hay descontento porque hay irregularidades y desigualdades que hay que afrontar y hay que resolver. Y la solución no pasa por falsos autónomos ni subcontratas. Ya lo sabemos. Estamos de acuerdo.

La estabilidad y un buen clima de la plantilla requieren este cambio, estas intervenciones, fundamentales.

Hablemos también del coro de La Generalitat, una joya artística premiada en los escenarios españoles e internacionales, elogiada por los mejores directores, por los críticos de música, que espera desde hace treinta años abandonar su interinidad. Promesas de un plan de renovación y estabilidad que no aparece, que hay declaraciones sobre el asunto, declaraciones; pero, ¿dónde está ese plan y la garantía para el propio coro? Un agravio comparativo respecto a la magnífica orquesta de La Generalitat que, como el coro, se creó tras pruebas de selección y los cantantes pasaron a ocupar sus plazas fijas que cada músico y música disfrutaban, la mayoría desde hace décadas. Los cantantes del coro siguen siendo interinos.

¿Cuál es el plan respecto al *ballet* de La Generalitat que fue desecho y que ya no existe como tal? ¿Cuál es el plan para la danza, sin *ballet*? ¿Cumplirá el Institut Valencià de Cultura con la ley valenciana de la música que preveía la creación de banda de La Generalitat y la joven banda de La Generalitat que tampoco crearon los gobiernos del Partido Popular?

¿Qué pasa con el patrimonio musical valenciano? ¿Cuál es el plan, *conseller*, respecto a la música? Me pregunto qué objetivos, qué líneas de actuación se desarrollan para estrechar lazos y sumar sinergias en relación al agente cultural valenciano que es la Federación de Sociedades Musicales declarado BIC recientemente. 200.000 asociados, 40.000 músicos, 550 sociedades musicales, ya lo decía antes mi compañero Mulet, y su tarea ingente en pro de la formación musical; 4.000 profesores, más de seiscientos centros educativos. En realidad, son unos números tan grandes que a veces parece que estamos hablando de una realidad..., que los números están equivocados, pero es verdad, es una extraordinaria red de cultura distribuida por todo nuestro territorio, un tesoro asociativo y que necesitamos tener un plan respecto a él. Y el Institut Valencià de Cultura tiene que tenerlo. Un vínculo estrecho...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora...

La senyora Quiñonero Hernández:

...con esa cantera de artistas, de público, de compositores, de amantes de la música.

Sí, señoría, un momentito.

Nada hay comparable a esa estructura que vertebra nuestro territorio y nuestros pueblos. ¿Cuál es el plan respecto a la potenciación de la joven orquesta?

Les Arts, por otro lado van resistiendo, van avanzando, pero requerirá de una exquisita atención cuando su dirección artística retome la tarea que habrá que poner en sintonía con todo el proyecto cultural y territorial.

Tendremos mucho que afinar para la próxima legislatura y tendremos que poner la estructura para que el avance sobre el plan estratégico sea realidad y no veamos doble.

Muchas gracias, señorías. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señora Quiñonero.

Moltes gràcies.

Conseller...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, també, senyora diputada... M'estàs canviant el got...
(*Rient*) Vinga, au, avant.

Bé, ha dit diverses qüestions que li he contestat en la primera. Puc continuar amb aquesta segona. Ha parlat vosté d'una qüestió essencial. Ha parlat de la gestió del personal. És evident que és necessària una aposta del conjunt del sector públic per una millora de les condicions dels treballadors i treballadores de la cultura. Ahí estic segur que entre totes i tots aconseguirem que eixa excepcionalitat que ha de tindre el món cultural siga entesa pel conjunt dels diputats i diputades i pel conjunt de les administracions, i ahí hem de fer molt de camí.

Vosté ho sap, perfectament, que compartim clarament que no es pot tractar del mateix una empresa pública que no una altra quan realment la mateixa idiosincràsia del motor cultural no necessita un tractament igual que a la millor altres empreses. I ahí, per exemple, hem de fer un gran treball, i hem de seguir avançant, perquè les estructures que hi ha ara, evidentment, no són suficients, no són suficients.

Hem de saber millorar quina és la millor manera, quina és la millor fórmula perquè les estructures estiguen al servei de la ciutadania, al servei de la cultura i, per tant, que siguen pràctiques per al mateix sector cultural. I com que això és compartit, estic segur que arribarem en el camí a proposar conjuntament millors acords, millors estructures del sector públic empresarial pel que fa a la cultura. I, per tant, l'estructura, evidentment, siga millorada.

I, per ahí, agraïm moltíssim el treball que fan els treballadors i treballadores del món de la cultura, que treballen per a l'administració pública i el conjunt de la cultura, especialment aquells que treballen per a l'administració pública perquè sabem que estan fent un esforç, sabem que estan fent un esforç, i sabem que és molt d'agrair tot allò que estan fent d'acord amb el que venim del passat i, com vosté ha explicat molt bé, de quines van ser les retallades anteriors i com estem intentant nosaltres tirar endavant.

Perquè es facen una idea, és evident que nosaltres volem continuar –ho hem dit en moltes ocasions– i estem buscant eixa excepcionalitat que ja ha arribat a un cert acord també, al conjunt de la mesa del sector públic perquè hi haja, el que déiem, eixa excepcionalitat, per exemple, al voltant del cor, i que l'hem estat construint, i que és una de les qüestions que s'ha anat acceptant o, també, dir-li que, per exemple, vosté

ha parlat de l'orquestra de La Generalitat i també és una de les prioritacions que hem fet dins de les places que volem traure dins de Les Arts i, per tant, que siga l'orquestra alguna de les que recupere bona part d'eixes places, és el que volem i és el que estem treballant per anar donant més eixida encara a un magnífic cos de músics que tenim i que volem que continue augmentant, que n'hi haja més, també, i que estiguen molt més ben tractats.

Pel que fa a l'altra qüestió essencial que ha estat vosté donant eixida al voltant de la seua intervenció, és al voltant de no només l'estructura, no només les condicions de treball sinó també de certa lentitud, segons vosté, a l'hora d'avançar. No és això el que ens diuen els números, no és això el que es diu quan u mira cap enfora. El que està passant al País Valencià a nivell cultural no està passant en altres territoris. I això és una bona mostra, en positiu, que realment estem avançant molt més ràpid que la resta de territoris.

I això és l'aposta clara que està fent el govern del botànic, l'Acord del Botànic, per la cultura, no només augmentant en pressupost sinó fent polítiques estratègiques que fugen de l'ocurrència, que assenten les bases per a transformar el sector cultural i per a fer-lo indissociable de la mateixa societat valenciana perquè siga realment motor de transformació productiva, de sector productiu, de generació de llocs de treball. I, per tant, generació de llocs de treball de qualitat que arriben a fixar la població també ací i que puguen millorar el nostre sector productiu.

En eixe sentit, seguim avançant, anem avançant per damunt de la mitjana de millora de l'estat. De fet, tots els estudis de les fundacions, per exemple, la Fundació Contemporània ens diu que la millora en innovació cultural del País Valencià és la més alta de l'estat, i està sent gràcies que s'estan fent unes determinades polítiques i anem a seguir avançant perquè així siga. Per tant, compartim el full de ruta, anem a seguir avançant en eixe sentit. Estem molt contents del que hem fet. Queda molt camí a fer. Fem-lo junts.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació, senyor Manuel Alcaraz Ramos, sobre la política general de la conselleria en matèria de prevenció de les males pràctiques en l'administració, que formula el diputat Antonio Subiela Chico, del Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 113.643, BOC 316)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem a l'últim punt de la vesprada, el número 7, que és la interpel·lació al conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació, sobre la política general